

LOKVANJ

LOKVANJ - Šolsko glasilo učencev OŠ Ljudski vrt Ptuj

Številka: 1

Letnik: 23

Šolsko leto: 2020/2021

Mentor: dr. David Bedrač

Oblikovanje: Matej Sužnik

Naklada: 600 izvodov

Urednica: Pia Klasinc

Uredniški odbor: Nik Bombek,

Tjaša Gabrovec, Lara Kramar,

Lea Tjaša Pulko

Tole je prav poseben Lokvanj ...

Dolgo je nastajal, »rastel« in nazadnje le »zacvetel«. Njegove osnutke smo imeli že zdavnaj v preteklem šolskem letu 2019/2020, uredniški odbor se je pridno sestajal, pogovarjali smo se in izmenjevali ideje ter pričeli pisati in ustvarjati. Ob uredniškem odboru so se aktivno vključili tudi ostali učenci, a ...

potem ...

hm, zgodilo se je! Zloglasna epidemija, ki je zaustavila vse. Tudi naše delo se je ustavilo in povsem predrugačilo, preselilo se je na splet, mladi novinarji pa so se srečali s številnimi novimi izzivi: Kako priti v stik s svojimi intervjuvanci preko spleta? Kako dobiti kvalitetno fotografijo? Kako opraviti dopis za anketiranje? In še in še ...

Nekateri prispevki so tako seveda še iz lanskega šolskega leta, saj je prav, da jih objavimo in tako nastavimo ogledalo času, v

katerem smo živeli v prvem in zdaj v drugem valu vztrajne epidemije. Prav zato je ponekod navedba razreda, ki ga je učenec obiskoval v času nastanka članka, in razreda, ki ga obiskuje v letošnjem šolskem letu.

Intervju z gospo ravnateljico so člani uredniškega odbora opravili že takoj na začetku letošnjega šolskega leta. Ker pa smo šli zatem spet delat na daljavo, smo prvotno zasnovo intervjuja še razširili z drugim delom, da smo dodali aktualne informacije.

Seveda pa ne manjkajo izvirni članki, tehniške, športne in kulturne face naše šole, ki izstopajo s svojimi dosežki, vmes pa so tudi drobni literarni prebliski in razmišljanja, ki odražajo duh tega časa, prispevki o raznih dogodkih in še in še.

Vabljeni k branju ...

Mentor:
dr. David Bedrač

Iz vsebine:

Intervju z gospo ravnateljico.....	2
Zanimivosti.....	5
Eko strani	7
Kulturne strani	8
Kulturni faci.....	12

Tehniški faci.....	14
Turistična stran.....	16
Športne strani.....	17
Športni faci	18
Naši prvošolčki odgovarjajo ...	20

INTERVJU Z GOSPO RAVNATELJICO

NI PROBLEMOV, SO LE IZZIVI ...

Intervju z gospo ravnateljico smo izvedli dvakrat, saj smo šli po prvi izvedbi kmalu spet v svoje domove, od koder je potekalo delo na daljavo.

Prvi del intervjuja je tako potekal v oktobru, drugi del pa v januarju (preko spleta).

... prvi del ...

Do meseca marca je pouk potekal na običajen način, kako bi ocenili to dobro polovico leta?

Opravili smo veliko pomembnih opravil, veliko lepih stvari ...

Ena od njih je zaključek gradnje učilnice na prostem. Pouk je potekal nemoteno, tako kot smo pričakovali. Imeli smo zanimive šolske prireditve, na katere smo lahko bili vsi zelo ponosni. Ponosna sem na naše dosežke!

Potem pa so se pričele dogajati vsem nam nove in nenavadne stvari. Ste bili nad razglasitvijo pandemije presenečeni?

Glede na to, da smo pred tem spremljali dogajanje na Kitajskem in da se je v drugih državah že razvijala epidemija, je bilo skoraj nemogoče računati na to, da se pri nas to ne bi zgodilo. Mogoče se je zgodilo prej, kot smo pričakovali in nihče ni bil pripravljen na ukrepe, ki smo jih morali potem izvajati.

Kakšne posledice bo po vašem mnenju imela karantena na znanje učencev?

Mogoče je manj problematično znanje, ki se ga sedaj trudimo nadomestiti z delom v šoli, mi je pa žal za vas, mlade, ki živite v tako posebnih razmerah, kjer ste prikrajšani za veliko stvari, ki bi jih lahko doživeli, če bi bili časi običajni.

Zdi se mi, da so največji problem medčloveški odnosi zaradi omejitev, karanten, strahu,... To me veliko bolj skrbi kot pa znanje, ki ga bomo gotovo ustrezno nadomestili.

Ali vam je bilo zahtevneje voditi šolo v času pandemije?

Zagotovo ni bilo preprosto, saj nismo vedeli, kako naj sploh začnemo. Za kaj takšnega nismo bili pripravljeni, vendar mislim, da lahko skupaj rečemo, da smo dali vse od sebe – tako mi, zaposleni v šoli, kot tudi vi, učenci, in seveda vaši starši, da smo v okviru razmer, v kakršnih smo se znašli, naredili najboljše, kar smo lahko.

Kako so se učitelji odzvali na stanje v karanteni? Je bil to tudi zanje nov izziv?

Za vse nas je bil nov izziv, tako za zaposlene kot za otroke. V tistem trenutku nismo vedeli, koliko otrok ima na razpolago računalnike, internet, dovolj znanja za uporabo sodobne komunikacijske tehnologije, tako da smo to sprejeli kot izziv.

Moj moto v življenju je: *ni problemov, ampak so izzivi, zato da se z njimi spopadeš, da iščeš rešitve* ... Tako smo pristopili tudi k temu.

Učitelji so res delali cele dneve, zato da so odgovarjali na vsa vprašanja otrok. O našem delu smo obveščali starše. Potrebno je bilo vložiti izjemno veliko napora, vendar nam ni bilo težko, saj smo se zavedali, da delamo za naše otroke, ki so nam zaupani in ki so v tistem trenutku potrebovali našo podporo, da bi lažje premagali čas pandemije, v katerem smo se znašli.

Kakšni so vaši širši pomisleki glede vsega, kar se sedaj dogaja?

Znašli smo se v situaciji, v kakršni svet v sodobni zgodovini še ni bil in zagotovo ni preprosto. Velikokrat se ljudje sprašujejo, zakaj morajo biti omejitve in zakaj ne smemo tega ali onega. Zaupam stroki, verjamem njihovim navodilom in pri tem pozivam vse učitelje, učence in njihove starše, da se vedemo odgovorno, da se s svojim

neodgovornim vedenjem ne izpostavljam tveganju, da smo odgovorni do vseh ostalih, ki jih imamo radi, in vseh, ki so okrog nas.

Torej: držimo se pravil, upoštevajmo higieno rok, kašlja, nosimo maske, povsod, kjer je to potrebno, imejmo dovolj varnostne razdalje ... in potem nam bo uspelo, da bomo lahko ostali v šoli čim dlje časa in da šole ter posameznih oddelkov ne bo potrebno zapirati.

Ali se učenci po vaše sedaj, ko smo spet v šoli, držimo ukrepov?

Moram vas pohvaliti, da ste pridni in odgovorni. Zgodi se, da tu in tam kdo pozabi masko. Pri tem vas skušamo razumeti in vas spomnimo na upoštevanje pravil, ker želimo vsem vam in nam dobro, da ostanemo zdravi in da lahko normalno delamo.

Kaj pričakujete od letošnjega šolskega leta, glede na situacijo ki jo sedaj doživljamo?

Težko je napovedati, kaj se bo v tem šolskem letu še dogajalo. Želimo si, da bi lahko ostali v šoli, da bi se čim več naučili, da bi lahko izpeljali program, kot smo si ga načrtali. Čeprav bodo morale nekatere stvari žal odpasti, ker je prepovedano druženje večjega števila ljudi, sem prepričana, da bomo naredili veliko dobrega.

Želim si namreč, da bi iz šole odnesli veliko pozitivnih izkušenj, da bi se učili medsebojne pomoči, solidarnosti in odgovornosti, ker je danes to izjemnega pomena.

... drugi del ...**Kako ste se vi in učitelji pripravili na ponovno zaprtje šol in vnovično poučevanje na daljavo? Je bilo lažje kot v prvem valu epidemije?**

Zaposleni v šoli smo se že od meseca avgusta pripravljali na različne oblike izvedbe vzgojno-izobraževalnega dela v novem šolskem letu. Postavljeni so bili štirje modeli dela:

- ✓ model A, ki pomeni, da ste vsi učenci v šoli brez omejitev,
- ✓ model B, ki pomeni, da ste vsi učenci v šoli (z omejitvami),
- ✓ model C, ki pomeni, da je v šoli le del učencev pod posebnimi pogoji, ostali se šolajo od doma in
- ✓ model D, ki pomeni, da se vsi šolate na daljavo.

Začeli smo po modelu B, za en teden prešli na šolanje po modelu C (zadnji teden pred jesenskimi počitnicami), po jesenskih počitnicah smo prešli na model D in s 25. januarjem smo ponovno prešli na model C za učence prve triade.

Potrebno je bilo opraviti veliko dela v organizacijskem smislu, vsi strokovni delavci pa se ves čas poleg naporega dela z učenci izobražujejo, da bi učencem lahko ponudili kar najboljše oblike in metode dela, vam pomagali in vas bodrili.

Ni preprosto, vendar svoje delo opravljamo z zavestjo, da delamo v dobro naših učenk in učencev. Mogoče je lažje, ker zdaj že vemo veliko več, kaj in kako je potrebno pristopiti. Je pa težko, ker traja že tako dolgo in moramo vlagati res veliko naporov v to, da vse vas motiviramo za takšno obliko dela.

Ali menite, da so se šole v drugem valu epidemije mogoče prehitro zaprle?

O tem, ali je bilo zaprtje šol prehitro ali primerno, ne bom sodila. O zapiranju in odpiranju šol odloča vlada. Res pa je, da smo v zadnjem tednu pred zaprtjem imeli kar nekaj oddelkov v karanteni.

Ste mnenja, da učenci v času šolanja na daljavo usvojimo enako kvaliteto znanja, kot takrat, ko smo v šoli?

Šola na daljavo zagotovo ne more nadomestiti dela v šoli.

Seveda ni mogoče, da bi lahko usvojili enako količino znanja enako kvalitetno, kot je to pri rednem pouku v šoli. Vendar se moramo zavedati, da bi bila katastrofa, če ne bi imeli možnosti izvajati šolanja na daljavo. Pred petimi leti to zagotovo še ne bi bilo mogoče. To bi pomenilo, da bi bili doma, brez stika z učitelji in s sošolci. V tem primeru bi bilo leto izgubljeno. Sedaj pa se, zahvaljujoč sodobni tehnologiji, velikim naporom učiteljev, vas, učencev, in vaših staršev, lahko izobražujete.

Spremljala sem nekaj ur pouka na daljavo in ponosna sem na to, kar sem videla. Večina učencev pridno dela in skupaj nam bo uspelo, da bomo uresničili to šolsko leto. Primanjkljaje pa bomo nadomestili, ko pridete nazaj v šolo.

Pozivam vse učenke in učence, da se potrudite in date vse od sebe!

Pred kratkim smo reševali anketo o šolanju na daljavo. Kakšni so bili rezultati? So starši in učenci zadovoljni z delom na daljavo?

Zahvaljujem se vsem učenkam in učencem ter vašim staršem, ki ste v velikem številu rešili anketo. Vsem je skupno, da si želite čimprejšnje vrnitve v šolo. To je razumljivo. Smo pa bili veseli, da ste prepoznali trud, ki ga zaposleni vlagamo v šolanje na daljavo in ste znali to pohvaliti.

V sodelovanju, medsebojnem spoštovanju in medsebojni pomoči je naša moč. Le skupaj smo lahko uspešni in mislim, da nam to odlično uspeva. Nadaljujmo tako, dokler se ponovno ne srečamo v šoli.

Srečno in uspešno vsem!

Pogovarjala se je: Lea Tjaša Pulko, 9. c

ZANIMIVOSTI

UREDILI SMO UČILNICO NA PROSTEM

Začetek šolskega leta 2019/2020 je gotovo zaznamovala akcija, ki ji ni para. Zgradili smo učilnico na prostem. Seveda pa je še pomembnejša pot do otvoritve, ki je sijajno povezala učence, učitelje in druge delavce šole ter starše. V nadaljevanju je nekaj zanimivih foto utrinkov, zbrali pa smo tudi izjave delavcev šole, ki so se udeležili akcije, ter županje MO Ptuj Nuške Gajšek.

Nuška Gajšek, županja

Lepo vas je videti, kako ste aktivni! Koliko energije in idej imate! To je res en super projekt. Verjamem, da bo ta učilnica prinesla učencem neko dodano vrednost, za kar vam iskreno čestitam!

Če bi imela v otroštvu sama priložnost učiti se v takšni učilnici, bi še bolj znala ceniti ptujsko zgodovino in bogastvo. Takšna predstavitev naše rimske zgodovine je res nekaj posebnega in redko kje lahko kaj takega vidimo.

Tatjana Vaupotič Zemljič, ravnateljica

Izredno sem ponosna na svoje sodelavce – več kot polovica se jih je javilo za pomoč danes. Verjamem, da bomo naredili kaj koristnega, ob tem pa se bomo še družili in lepo imeli. Nestrpno že čakam, da bo ta projekt zaključen, saj verjamem, da bomo lahko tako mi kot vsi zanamci s pridom uporabljali to čudovito učilnico na prostem.

To bo seveda krasen prostor za učenje o zeliščih, o rimskih časih; na klopih, kjer bo prostora za cel oddelek, pa bodo lahko učenci brali, recitali, risali ...

Jožica Repič, učiteljica in idejna vodja projekta

Že od nekdanj me mika učenje na prostem, v učilnici brez sten, kjer lahko otrokom privzgojimo tisti znani rek *Nazaj k naravi*. V tej učilnici lahko učenci usvajajo znanja ne le s področja naravoslovja, ampak tudi slovenščine, matematike, glasbe, likovnega pouka, tujega jezika, pravzaprav vseh področij. Naša miselnost pri tem mora biti: misli lokalno, povezuje se globalno!

Sama sem tako recimo že nekaj časa aktivna na šolskem zeliščnem vrtu, to pa je zdaj nadgradnja vsega tega.

Kot učiteljica v petem razredu vidim aktivno učenje na prostem na vseh mogočih področjih, npr. pri matematiki lahko učenci merijo, potem pa računajo obsege, dolžine in podobno. Tudi branje na prostem sem z učenci že prakticirala. Otroci so si prinesli »dekice« in potem smo izvajali branje. Zatem smo se pri uri slovenščine zbrali v učilnici in analizirali prebrano.

Učenci pa bodo imeli tudi neposredni stik z naravo. Znano je, da se največ naučimo z neposredno izkušnjo. Ko bodo tako videli neko rastlino skozi njen razvoj – od semena do bilke – bo njihovo znanje globlje in boljše.

Kot tudi razumevanje kulture ... Sama namreč zelo občudujem rimsko kulturo v vseh njenih oblikah. In njeno zgodovino. Del učilnice bo namreč tudi spiralna greda, pravkar pa postavljajo originalne rimske pepelnice, s katerimi bomo tudi mi pomemben košček naše bogate mestne zgodovine.

Današnji dogodek pa kaže tudi, kako se znamo sodelavci povezati, s čimer dajemo zgled vsem ostalim, tudi našim učencem. Lepo je videti, kako složni smo in povezani za skupni cilje.

Potrebno pa je dodati še, da je vse to tudi del projekta *Pogum*, v katerem bodo mladi pokazali svojo kreativnost in iznajdljivost: Verjemimo v mlade! Mladi so sposobni!

Martina Prejac, učiteljica zgodovine

Komaj čakam, ker lahko konkretno podoživimo življenje Rimljanov. Predvsem v šestem razredu pa tudi v sedmem, ko imamo Rimljane v učnem načrtu, se lahko tako pogovorimo o rimskih stebrih, oljenkah, skratka o vsem, kar se je dogajalo v rimskih časih.

Romana Breznik, učiteljica slovenščine

Jaz najprej pomislim na sklanjanje v učilnici na prostem, kjer lahko najdemo veliko zanimivih samostalnikov. Privoščimo pa si lahko tudi branje na svežem zraku.

Arlena Bosnar Krajnc, vzgojiteljica

Učenci naše starostne stopnje bi lahko v učilnici na prostem počeli veliko reči – lahko bi risali, se učili preko igre, izvajali govorne nastope v naravi, brali pravljice ali jih samo poslušali ...

Simona Lozinšek, učiteljica športa

Učilnico moramo uporabiti tudi širše, v njej lahko tako na primer izvajamo rekreativne odmore, razredne roditeljske sestanke. Pomembno pa je tudi, da to učilnico odpremo še za druge. Lepo je, da je del naše šole, prav pa je tudi, da so je deležni tudi drugi.

Zbrali: mentor in člani novinarske ekipe

EKO STRANI

MED MLADIMI EKOLOGI

V projektu *Ekošola kot način življenja* sodelujemo že več kot desetletje. Vsa leta smo se skozi različne dejavnosti trudili ozaveščati učence, zaposlene in starše o pomenu ohranjanja čistega okolja in narave ter skrbi za človeka.

V šolskem letu 2019/20 smo v okviru Ekošole sodelovali v projektih Ekokviz, Hrana ni za tjavendan, Eko-paket, Šolska VRTilnica, Ekodetektivi, Odpadkom dajemo novo življenje, Tradicionalni slovenski zajtrk.

Prav tako smo izvajali različne zbiralne akcije, kjer smo zbirali star papir, plastične zamaške, izrabljene kartuše in tonerje, organizirali pa smo tudi tradicionalno humanitarno akcijo zbiranja živil.

V okviru projekta Hrana ni za tjavendan smo si z ozaveščevalnimi dejavnostmi na dolgi rok prizadevali zmanjšati količine zavržene hrane. Ob tem smo želeli poskrbeti tudi za kulturo prehranjevanja in obnašanja pri jedilni mizi. S ciljem zmanjšati in preprečiti nastajanje zavržene hrane doma in v šoli, ker hrana ni in ne sme biti odpadke, so učenci po razredih vsak mesec izbirali malico in kosilo po lastni želji.

V prejšnjem šolskem letu smo na novo uredili prostor, kjer je šolski vrt. Sedaj je ta urejen v stilu rimskega botaničnega vrta in je hkrati učilnica na prostem. Na vrtu so učenci Šolskega eko vrta skrbeli za zdravilna zelišča in začimbnice.

Sodelovali smo tudi v projektu EKOPAKET in izdelovali izdelke iz KEMS embalaže.

Z učenci smo se pogovorili o ločevanju in recikliranju tetrapak embalaže. Učenci 2. razreda so v oddelku podaljšanega bivanja z učiteljico izdelali družabno igro in osvojili nagrado za tretje mesto.

Pri ekokrožku smo z učenci razredne stopnje izdelovali različne izdelke iz naravnih in odpadnih materialov. Izdelali smo okvirje za sliko iz gozdnih plodov, snežake iz plastičnih zamaškov, kurentove maske iz odpadnega papirja in blaga ter velikega kurenta iz odpadne embalaže. Učenci so risali piktograme, s katerimi smo opozarjali na varčno rabo vode in papirnatih brisač. Nastale izdelke smo kasneje razstavili v ekokotičku v avli prizidka.

Ekodetektivi so preverjali ločevanje odpadkov po učilnicah in spodbujali sošolce k varčevanju z vodo in energijo.

Skupaj nam je, ponovno, uspelo pridobiti zeleno zastavo!

Mateja Prša, mentorica ekokrožka

KULTURNE STRANI

PRIŠEL JE PREŠEREN

8. februarja praznujemo praznik slovenske kulture in spomin na Franceta Prešerna, zato smo se tudi letos odločili, da bomo na to temo pripravili prireditev za našo šolo. Večji del prireditve smo namenili našemu učitelju, pesniku dr. Davidu Bedraču.

Na prireditev smo se začeli pripravljati že dva tedna prej. Vodji projekta, učiteljici Vera Zagoričnik Novak in Jerneja Bombek, sta izbrali napovedovalce ter nastopajoče in vaje so se kmalu pričele. Najprej smo se na prireditev pripravljali samo napovedovalci, nato so se nam pridružili še nastopajoči. Imeli smo se odlično. Naučili smo se veliko novega in se med seboj bolje spoznali.

Po dveh tednih je prišla na vrsto generalka in nato seveda prireditev. Generalko smo super izpeljali in popravili manjše napake. Prisoten je bil tudi godalni orkester Glasbene šole Karol Pahor, kar je prireditev zelo popestrilo.

Nato je bila pred nami izvedba prireditve. Bolj ali manj smo bili samozavestni, saj smo imeli dva tedna časa, da smo se pripravili. Posedli smo se na svoja mesta in učenci ter učitelji so začeli prihajati v telovadnico. Imela sem malo treme, a v trenutku, ko sem stopila pred občinstvo in se je prireditev zares začela, je trema izginila.

Prireditev je uspela zelo dobro, pevski zbor je zapel nekaj pesmi, godalni orkester je odigral svoje skladbe in dr. David Bedrač je imel svoj govor, vsem učencem in delavcem šole pa je posebej za to priložnost napisal pesem *Črtica črta* in nam jo poklonil ter prebral. Na obisk pa je prišel tudi čisto pravi Prešeren, ki ga je seveda igral naš učenec Tin Šoškič.

Ko se je prireditev končala, smo bili ponosni in hkrati veseli, kako dobro se je vse skupaj odvijalo. Tega se takrat nismo zavedali, a žal je bila to zadnja prireditev v živo pred izbruhom Covid-19. Vse skupaj je bila čudovita izkušnja, iz katere sem se veliko naučila in bi jo z veseljem še kdaj ponovila. Upamo, da ste v prireditvi uživali tudi vi, vsaj malo, tako kot smo mi, ki smo jo pripravljali.

Prireditev ob kulturnem prazniku, februar 2021

1308 ogledov 1 všeček

Nika Črnjavič, 9. c

ČRTICA ČRTA

Ta ljubezniva črtica črta
prijazne besede rada podčrta:
srce, domovina, toplina, družina,
sreča, narava, zabava in zdravje,
prijatelji, pesem, branje in znanje.

Ta ljubezniva črtica črta
pa ne prenese žaljivih besed,
ki bi žalile, kalile ta svet,
zato jih takoj odločno prečrta:
~~sovražstvo~~, ~~nestrpnost~~, ~~vojna~~, ~~bolezen~~.

Od vseh pa najraje podčrta ljubezen;
dvakrat! Ne sama, ker to pač ne gre,
za takšno besedo potrebni sta dve!

Pesem, ki sem jo premierno bral 7. februarja 2020 na prireditvi ob slovenskem kulturnem prazniku, posvečam vsem učencem in vsem delavcem OŠ Ljudski vrt Ptuj.

dr. David Bedrač

NA OBISKU PRI MIHČU

(Mihčev festival 2020)

Mihčev festival je zabaven, kulturni, sproščen dogodek, ki združuje ter povezuje mladostnike, ne glede na to, katero šolo obiskujejo, od kod prihajajo ... Takšnih festivalov bi moralo biti še veliko več ...

Festival je sestavljen iz treh različnih delavnic: gledališke, literarne in likovne. Sam sem se konec leta 2020 udeležil tako literarne kot tudi gledališke.

Na literarni skozi širjenje obzorij nastanejo nova literarna dela, medtem ko pri gledališki ob sproščeni zabavi pridobimo številna znanja iz javnega nastopanja, ki nam bodo nekoč prišla zelo prav.

To leto je imel festival, kot si lahko predstavljate, drugačno, a zanimivo obliko izvedbe. Vse je namreč potekalo digitalno. Seveda so mentorji in organizatorji zato morali prilagoditi marsikaj in najti nove načine izvedbe delavnic. Tudi mi, udeleženci, smo morali na vse skupaj gledati z drugega zornega kota. Ta »online« potek festivala je bil pester.

Naučil sem se veliko novega, napisal nekaj literarnih del, izvedel marsikaj o javnem nastopanju, posnel zanimiv video posnetek in še bi lahko našteval.

Na literarnih delavnicah Mihčevega festivala, ki jih je vodil naš učitelj dr. David Bedrač, smo namreč dobili številne vznemirljive virtualne izzive, kot na primer ugibanje predmetov, opisovanje »Mihca« (po katerem se festival imenuje), pisanje rim na svoje ime, ukvarjanje z različnimi tehnikami pisanja itd. Na gledališki, ki jo je vodila Mojca Prigl, pa snemanje posnetka, na katerem berem o dogodku iz življenja poljubne znane osebnosti, gledanje lutkovne predstave dela Svetlane Makarovič *Pekarna Mišmaš* ...

Letošnji festival se mi je prav tako kot lanski vtisnil v spomin kot čudovit dogodek in nikakor ne obžalujem, da sem se prijavil!

Nik Bombek, 7. c

KORONA JE LAHKO TUDI NAVDIH

CORONA VIRUS

Corona virus je napadel cel svet. Zelo je nalezljiv. Zjutraj sem sam doma. Od učiteljice dobim vsak dan mejl z nalogami. Odpravim se do tete, ki mi pomaga in je zelo stroga. Na poti srečujem ljudi z maskami in rokavicami. Ko naredim naloge, se odpravim domov in čakam, da pridejo starši. Popoldne smo skupaj doma. Ob 17.45 se stuširam in počakam do 18. ure, ko se prične moj filmski večer. Ob 20.30 se odpravim spat.

Želim si, da bi zopet hodil v šolo, srečal sošolce in učiteljico, hodil na treninge in da bi bilo Corone konec.

Bor Brlek, 3. c (zdaj 4. c)

KORONA SITUACIJA

Le zakaj korona po svetu pesti?
Čemu v Zagrebu potres straši?
Kam bodo zdaj ubogi ljudje odšli?
Kje bodo majhni otročki spančkali?

Kdo bo rešil vso to zmedo?
Kako bo svet vse to "uredi"?
Kdaj bomo lahko spet v šolo šli?
Na kakšen način vse zamujeno nadoknadili?

Tim Hazemali, 7. a (zdaj 8. a)

KORONAVIRUS

Jaz ostajam doma,
ker zunaj koronavirus divja.
Vsak dan pridno se učim,
da zmede v glavi ne dobim.

Trenutno se naš glagol učim,
da na ocenjevanju cveka ne dobim.
Pri naravi polno navodil dobim
in jih stežka naredim.

Raje kot zdolgočasen ležim,
vaje iz športa naredim.
Matematika mi dobro gre,
zato prva na vrsti zjutraj je že.

Z masko se okrog hiše podim,
da korone ne dobim.
Ostani doma tudi ti,
čeprav se nam v šolske klopi že pošteno
mudi.

Gal Jančič, 6. b (zdaj 7. b)

TI, TI KORONA!

Bil je lep in sončen dan,
ko prišla si ti na plan.
Rekli so, da Korona tvoje je ime
in da zdaj več ven noben ne sme.
Naenkrat mami je učiteljica –
za kosilo nič več pica.

Zjutraj lahko spet dolgo spim,
da te Korone ne dobim.
Spet telefon je dovoljen,
ampak kaj, ko na obisk ne sme priti noben.

Upam, da bo čim prej mimo,
da se spet lahko hitro zbudimo,
gremo v šolo, se učimo
in s prijatelji se dobimo.

Jaša Smolinger, 4. b (zdaj 5. b)

KULTURNI FACI

NIK BOMBEEK

Na kratko se predstavi ...

Sem Nik Bombek. Star sem 12 let. Rad pišem zgodbe, pesmi in druga literarna dela. V prostem času obiskujem še dramski studio, saj mi je všeč tudi gledališka igra. Veliko časa preživim tudi s svojimi živalmi, predvsem s svojo kozico.

Kaj te navdihuje?

Navdihujejo me številne reči! Vse od mojega okolja do mojega počutja, mojih misli, mojih najbližjih ...

Kdaj pa si pričel s pisanjem?

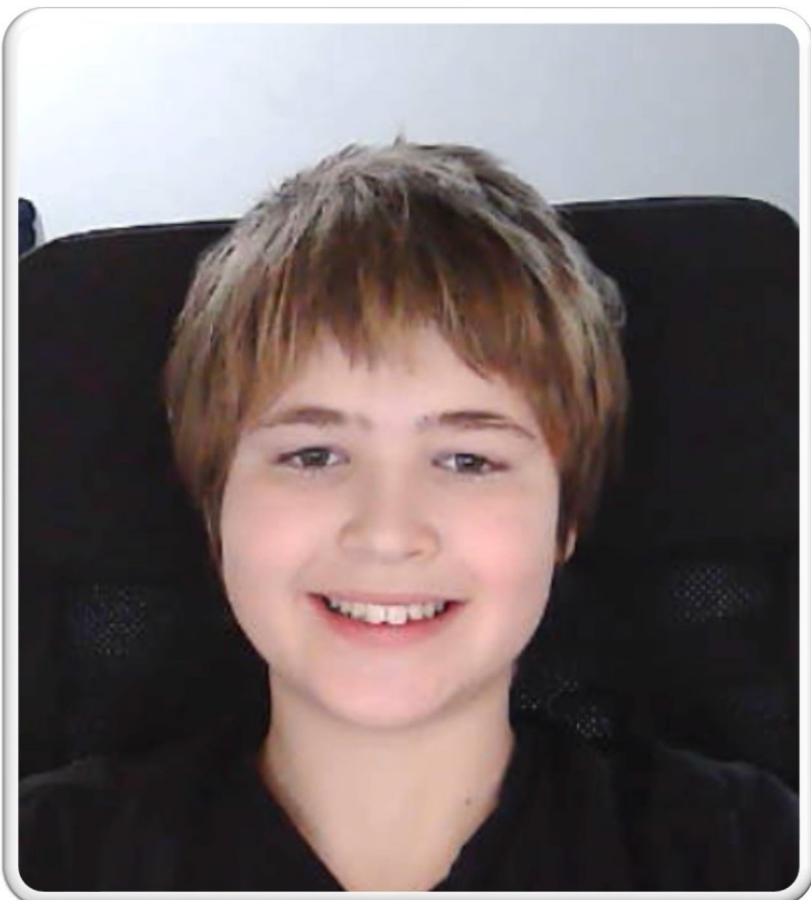
S pisanjem sem začel kar zgodaj! Ravno pred kratkim sem malo preletel stare »e-maile«, ki sem jih kot otrok pošiljal celi družini. Ko sem bil še majhen, me je veliko čuvala babi in takrat sem se pogosto usedel k njenemu računalniku in nanj tipkal zgodbe. Vsak dan sem tipkal in tipkal in tipkal ... Zame takrat ni bilo večje sreče in zabave kot ustvarjanje zgodb in deljenje le-teh s svojo družino!

Ali ti je kdaj nerodno, ko drugi berejo tvoje pesmi?

Ufff ... Pa še KAKO! Še posebej, ko jih bere tisti, ki mu je bila pesem posvečena ali z njim povezana. Velikokrat svoje pesmi pokažem le staršem, nato pa jih pokopljem nekam daleč ...

Ukvarjaš se tudi z gledališko igro. Kdaj te bomo spet videli nastopati?

Zaradi trenutnih okoliščin, v katerih smo se znašli, najbrž v živo še lep čas ne bo nič. Je pa res, da sodelujem pri šolski »digitalni« prireditvi za 8. februar. In kdo ve ... Upam, da čim prej! Pustimo se presenetiti ...

EMA DOKL

Na kratko se predstavi ...

Sem Ema iz 9. c. Svoj prosti čas posvečam likovni umetnosti, rada pa se ukvarjam tudi s športom.

Kdaj si razvila strast do likovnega ustvarjanja?

Od nekdaj sem rada vsestransko ustvarjala, so pa že v vrtcu opazili moje sposobnosti.

Kateri je tvoj najljubši izdelek, ki si ga ustvarila?

Nimam najljubšega, saj vsakič, kadar pogledam kakšen svoj izdelek, vidim le vse, kar bi lahko še izboljšala. Bi pa v ožjem izboru ljubših omenila dve risbi, kopijo ter original – obe v velikosti A2-formata. Original sem risala samo s svinčniki, en mesec, dvakrat na teden, po uro in pol, kopijo pa z grafitom, ki sem jo končala v nekaj urah.

Na spletu naše šole lahko občudujemo tvojo Nemo knjigo, ki je res čudovita. Kaj te je navdihnilo pri nastajanju te knjige?

Najprej bi rada povedala, da sem v resnici nalogo pri krožku dodatne likovne umetnosti razumela narobe in sem namesto barvanja ene strani že obstoječe tihe knjige Anemarije Bukovec *Stara hiša* šla delat v celoti svojo, v barvah, za katero sem do roka oddaje imela le tri dni.

Ker nisem imela veliko časa, sem za zanimivo zgodbo vprašala babico, ki dela v Avstriji kot negovalka starejših oseb, ta pa mi je povedala zgodbo posvojenih vnukov gospe, ki jo neguje ... V zgodbi sem določene detajle spremenila, vendar je bistvo še zmeraj isto.

Priznam pa, da so mi že od nekdaj bile ljubše knjige s slikanicami, saj te povečini povedo več kakor besede.

Najbrž likovno ne miruješ ... Kdaj bomo lahko spet videli kakšen tvoj novi likovni izdelek?

Čeprav trenutno »žongliram« ne le s šolskimi likovnimi projekti, ampak tudi z izdelki po lastnem navdihu ter naročili posameznikov in se med vikendi preizkušam v tetoviranju, boste lahko kmalu videli moje ilustracije v pesniški zbirki našega bivšega učenca in pesnika Sandra Čeha, v njej pa bodo tudi likovna dela ilustratorke Sofije van Cauteren.

S kulturnima facama se je pogovarjala: Lara Kramar, 9. c, FOTO: osebni arhiv

TEHNIŠKI FACI

TEVŽ LEVSTIK

S čim se najraje ukvarjaš v prostem času?

V prostem času se rad družim s prijatelji, a na žalost to sedaj zaradi koronavirusa ni mogoče. Rad tudi izdelujem različne izdelke in se ukvarjam s tehniko.

Od kdaj se ukvarjaš s tehniko? Kdo te je zanjo navdušil?

S tehniko sem se začel ukvarjati v tretjem razredu. Navdušil me je starejši brat, ki je prav tako hodil k tehniškem krožku.

Iz katerih materialov najraje izdeluješ izdelke?

Največkrat programiram robota, ki sem ga sestavil, včasih pa tudi izdelujem iz lesa.

Kje si do sedaj sodeloval na področju tehnike? Si se udeležil kakega tekmovanja in kakšne rezultate si dosegel?

Sodeloval sem na več tekmovanjih iz robotike in nekajkrat sem prišel tudi na državno tekmovanje.

Ali se v prihodnosti vidiš v tehniškem poklicu?

O poklicu še nisem odločen, vendar je ena od možnosti tudi kakšen tehniški poklic.

Kako si se počutil, ko med šolanjem na daljavo nisi mogel obiskovati tehnike?

Navajen sem bil, da sem hodil vsaj enkrat na teden na krožek iz tehnike, ampak zdaj zaradi karantene to ni mogoče. Seveda bi raje obiskoval krožek, vendar lahko veliko izdelujem tudi doma ...

ŽIGA TRBOVIČ

S čim se najraje ukvarjaš v prostem času?

V prostem času se najraje ukvarjam s tehniko in z elektrotehniko.

Od kdaj se ukvarjaš s tehniko? Kdo te je zanjo navdušil?

S tehniko se ukvarjam že od 4. leta. Navdušil sem se sam.

Iz katerih materialov najraje izdeluješ izdelke?

Najraje izdelujem iz lesa, žic in tiskanih ploščic.

Kje si do sedaj sodeloval na področju tehnike? Si se udeležil kakšnega tekmovanja in kakšne rezultate si dosegel?

Sodeloval sem na tekmovanju iz modelarstva, kjer sem s svojim avtom dosegel 2. mesto na regijskem tekmovanju in 7. mesto na državnem. Na tekmovanju iz robotike sva s Tevžem dosegla 2. mesto na regijskem in 15. mesto na državnem tekmovanju. Bili smo tudi na tekmovanju Go car go, kjer smo z avtom Črni torpedo dosegli 2. mesto.

Ali se v prihodnosti vidiš v tehniškem poklicu?

Da, razmišljam v tej smeri ...

Kako si se počutil, ko med šolanjem na daljavo nisi mogel obiskovati tehnike?

Počutil sem se slabo, saj je v tehniški učilnici najlažje ustvarjati. Imam pa na srečo delavnico tudi doma.

S tehniškima facama se je pogovarjala:
Lea Tjaša Pulko, 9. c
FOTO: osebni arhiv

TURISTIČNA STRAN

FESTIVAL NAJ BO!

Lansko šolsko leto 2019/20 se je naša šola spet udeležila projekta Turizmu pomaga lastna glava. Tema je bila Festival naj bo. Temo našega projekta smo namenili ozaveščanju o branju in pisanju, saj smo to šolsko leto posvetili knjigam, tako se je porodila ideja za festival Festbook. Na njem smo hoteli obiskovalcem približati branje, ustvarjali bi kazala, pisali pesmi, izdelovali platnice in še več ...

Na žalost nas je, preden smo lahko izvedli festival, presenetila karantena, zaradi katere smo morali naše plane spremeniti.

Dobili smo nalogo, da za tekmovanje posnamemo promocijski video od doma. Takoj smo se lotil dela in na zanimiv in zabaven način predstavili naš festival. Bili smo nadvse veseli, ko smo dobili povratno informacijo, da se je naš video uvrstil zelo visoko in osvojil zlato priznanje.

Upamo, da bo karantene kmalu konec in da bomo prihodnji festival lahko izvedli na običajen način.

Manca Čeh in Ela Miklošič, 9. a

ŠPORTNE STRANI

ŠPORTNI DAN

V četrtek, 2. aprila, smo dobili izjemno zanimivo zadolžitev – športni dan. Športni dan brez sošolcev in učiteljice, kaj takega pa še ne!

Moj športni dan je potekal v družbi mamice in brata Matija, bil pa mi je zelo všeč in zabaven. Zjutraj, ko smo se odpravili od doma, nisem bila prepričana, da bom zmogla celo pot. Dogovorjeni smo bili, da, v kolikor bi omagala, pride po mene ati.

Naš pohod je potekal čez Mestni vrh. Prehodili smo trinajst kilometrov.

Zraven smo imeli nahrbtnik, v katerem smo imeli steklenico vode ter prigrizke.

Razgled z Mestnega vrha na Ptuj je bil zares neverjeten. Zelo ponosna sem bila sama nase, da mi je uspelo prehoditi brez večjih težav tako dolgo pot.

Ko smo prišli domov pa sem imela zdravo malico: jabolko.

Popoldan sem šla ven skakat čez kolebnico ter še delat vaje, ki nam jih je poslala učiteljica.

Maša Šeruga, 5. a (zdaj 6. a)

Danes smo imeli po dolgem času športni dan. In ker se učimo na daljavo, torej ne hodimo v šolo in se učimo od doma, je bilo zelo zanimivo izpeljati športni dan doma, s starši.

Pri meni je bilo tako ...

Zjutraj sem se zbudila in si naredila načrt, kako bo potekal športni dan. Najprej sem bila v skrbah, saj nisem vedela, kako mi bo to uspelo, saj smo do zdaj športne dneve delali z učitelji. Oni so nam naredili načrt in mi smo le izvedli to, kar nam je bilo rečeno.

No, ko sem uspela dokončati načrt, sem to predstavila svojim staršema. Skupaj smo pogledali, če nam bo to uspelo, saj imam še sestrice, ki obiskuje tretji razred. Ona je imela tisti dan na urniku tehnični dan. To pomeni, da sta starša morala najti čas tudi za njo. In nekako se nam je uspelo uskladiti. Odločili smo se, da v dopoldanskem času naredimo mojo nalogo, popoldan pa sestrino.

Ko smo se dogovorili, sem si pripravila nahrbtnik, sendvič, bidon z vodo in nekaj za posladkat. Ko sem si vse to pripravila, smo odšli. Zraven mojih staršev in sestrice mi je družbo delal tudi moj kuža. Tudi on ima rad sprehod in športne aktivnosti.

Napotili smo se peš proti parku Ljudski vrt in dalje v gozd. Tja pa zato, ker je tam TRIM STEZA in zraven so napisane tudi razgibalne vaje. Najprej sem si razgibala telo, glavo, roke, trup, boke, noge. Ko sem končala z razgibalnimi vajami, me je čakal še tek. A tokrat nisem tekla okrog ribnika, pač pa skozi gozd. Je bilo zaradi izrednih razmer bolj varno. Ko sem pritekla nazaj do cilja, smo šli z mojima staršema in sestrice do travnika, kjer ni bilo nikogar in si tam naredili prostor, kjer sem si lahko malo odpočila. Tam sem pojedla svoj sendvič, spila vodo, kratek čas uživala na sončku, saj je bilo ravno tisti dan idealno vreme za kaj takega.

Po končani športni aktivnosti smo se odpravili proti domu. A domov smo šli po zelo strmih hribu: če je športni dan, naj bo tisti »ta pravi« športni dan, da ko prideš domov, ne moreš nič drugega, kot iti počivat. Domov sem prišla izmučena. Vse, kar sem lahko naredila, je bilo, da sem se za kratek čas zaspala.

A moram povedati, da kljub temu, da je bilo to nekaj novega za mene in da sem si naredila kar naporen športni dan, je bil zame daleč najboljši.

Lea Petrovič, 5. a (zdaj 6. a)

ŠPORTNI FACI

MATIJA KRAJNC

Za začetek se predstavi ...

Sem Matija Krajnc, učenec 3. a razreda. Treniram nogomet, že 4 leta. Treninge zelo pogrešam saj se tam kljub treniranju veliko zabavamo.

Kdo te je navdihnil, da si se začel ukvarjati s športom?

Za nogomet me je navdihnil moj prijatelj Dino in moj sosed Alen Krajnc (igralec 1. lige v Aluminiju).

Kaj te najbolj veseli pri treningih in kako ti potekajo sedaj, v času korone?

Pri treningu mi je najbolje, ko igramo igro in streljamo na gol. Treningov zdaj, v času korone, nimamo, razen preko video klica vsak ponedeljek in četrtek z nogometnim mojstrom. Ko je lepo vreme, si zunaj, na domačem igrišču, naredim razne poligone in treniram.

Kje pa treniraš? Kako ti je pri treningih?

Treniram pri NK Podvinci. Zelo mi je všeč. Naporno je le, ko moramo veliko tekati, a kljub temu vedno uživam in se veselim vsakega treninga, tudi zaradi vseh prijateljev, ki jih imam v svoji U9-skupini.

Kako si se počutil, ko si izvedel, da si izbran za športno faco te številke Lokvanja?

Bil sem zelo presenečen, vesel in ponosen!

GAŠPER ILEŠIČ

Za začetek se predstavi.

Ime mi je Gašper, pišem se Ilešič, hodim v 3. a razred. Treniram nogomet, že tri leta in sicer v NK Podvinci.

Kdo te je navdihnil, da si se začel ukvarjati s športom?

Mene je navdihnil Cristiano Ronaldo.

Kaj te najbolj veseli pri treningih in kako ti potekajo sedaj, v času korone?

Najbolj me veseli druženje s soigralci in igranje nogometa. Zdaj treniramo preko videa.

Kje treniraš? Kako ti je pri treningih?

Treniram v Podvincih. Super je in zelo uživam. Ne zdi se mi tako naporno.

Kako si se počutil, ko si izvedel, da si izbran za športno faco te številke Lokvanja?

V redu.

S športnima facama se je pogovarjala:
Pia Klasinc, 9. c
FOTO: osebni arhiv

NAŠI PRVOŠOLČKI ODGOVARJAJO ...

Tokrat smo stopili med naše prvošolčke iz 1. c, ki so nam prijazno odgovorili na nekaj aktualnih vprašanj. Pa pogledjmo, kaj so nam povedali ...

Kakšni so bili občutki, ko ste prvič prestopili prag šole v letu 2020?

1. KO SEM PRVIČ STOPIL V ŠOLO, SEM BIL VESEL. (FILIP)
2. HOTELA SEM SPOZNATI NOVE PRIJATELJE. (NIKA)
3. BILO ME JE STRAH, KO SEM STOPIL V ŠOLO, POTEM PA VEČ NE. (LARS)
4. MALO SEM BIL PRESTRAŠEN, KER NAS JE BILO VELIKO. (MARCEL)
5. KOMAJ SEM ČAKAL, TEKEL SEM V ŠOLO! (MATIJA)
6. BILA SEM VESELA ZARADI NOVIH PRIJATELJEV. (ZALA)
7. NAJBOLJ SEM SI ZAPOMNIL, DA SEM SI VZEL MASKO IZ ŠKATLE. (LIAM)

Kako so se v teh časih razvijali vaši prijateljski odnosi?

1. SUPER. IGRALI SMO SE. (MAJ)
2. Z VSEMI SE DOBRO RAZUMEM, RIŠEMO, SE DRUŽIMO. (ALISA)
3. SOŠOLCI SO PRIJAZNI. (MARCEL)
4. Z NJIMI SE NAJRAJE IGRAM. (KATARINA)

Kakšno pa se vam je zdelo delo na daljavo?

1. V REDU. IMEL SEM MIR. (FILIP)
2. NI BILO »FAJN«. HOTEL SEM VAS VIDETI V ŽIVO. (MATIJA)
3. NI MI BILO VŠEČ. (GAŠPER)
4. BILO MI JE VŠEČ. (LARIS)
5. NISEM VIDELA SOŠOLK. (DARISA)
6. OČI SO ME PEKLE OD RAČUNALNIKA. (MARCEL)
7. MLAJŠI BRATEC ME JE MOTIL PRI DELU. (NIKA)
8. MLAJŠA SESTRICA JE BILA ZRAVEN IN ME JE MOTILA. (ZALA)

Vprašanja sta pripravila:
Nik Bombek in Taja Gabrovec, 7. c